08/03/2019

Запажено предавање митрополита Амфилохија у Паризу

Поводом осам векова аутокефалности Српске Православне Цркве, Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије одржао је 5. марта 2019. године у Културном центру Србије у Паризу предавање на тему „Устројство Цркве: Појам аутокефалије и организација Православне цркве на Западу“.

-Црква Христова утемељена је на светој Евхаристији, на Христовом Распећу, Његовом Васкрсењу и на силаску Духа Светога на прве ученике и прву Цркву Христову. Христос је тако једина истинска глава Цркве, а Дух Свети душа Цркве. И Црква су они који се сабирају око те главе и који примају Духа Светога кроз вјекове“, рекао је Владика.

Говорећи о ширењу Цркве из Јерусалима по Палестини и даље по свету,

Митрополит је рекао да данас нема места на земаљском шару где се не служи света Литургија.

-Наш Бог није неки усамљеник на небесима, него Отац који вјечно воли свог Сина и Дух Свети који је веза између Оца и Сина као та Љубав. Љубав није просто нека емоција земаљска, него је својство вјечнога Бога које постаје и својство човјека рођеног за пролазно биће, али и рођеног том љубављу за вјечност. То је оно што изворна Црква, Црква Православна, како је ми називамо – чува као зеницу ока. Епископ, презвитер, ђакон су они који сабирају ту Цркву свете Евхаристије. Као што је говорио Свети Игњатије Богоносац, тамо гдје је Епископ са презвитерима и ђаконима заједно са народом, гдје служе Божанствену Литургију, тамо је једна, света, католичанска и апостолска Црква, казао је Митрополит црногорско-приморски.

Митрополит Амфилохије је казао да су апостолске Цркве оне које су настале тамо где су стигли и проповедали апостоли: -Таква је Александрија апостола Марка, Антиохија апостола Павла и Петра, Јерусалим гдје су били сви апостоли и Рим, гдје су били апостоли Петар и Павле и гдје су мученички пострадали. У Цариграду апостол Андреј, до Кијева који се данас често помиње, и тамо је служио. Градови, који су били централни у једном дијелу некадашње римске империје звали су се митрополијски градови. Отуда су се и епископи у њима назвали митрополитима.

-Од најранијих времена посебно мјесто у Цркви заузимао је Рим, као престоница Римскога царства, а онда после њега и Нови Рим гдје је цар Константин пренио своју престоницу. Наравно, Рим као престоница Римског царства до цара Константина, играо је од самог почетка посебну улогу, а после њега, попут њега, Нови Рим. Рим је на значају у Цркви добио због тога што су у њему проповиједали Јеванђеље апостоли Петар и Павле, првоврховни апостоли, што су они ту и мученички пострадали. Али није то једини разлог због кога је Рим добио то своје мјесто. То се види и по Новом Риму, по Цариграду. Од времена цара Константина, који преноси престоницу у Нови Рим, долази до тзв. симфоније између државе и Цркве. Занимљиво је да неки од римокатоличких теолога тврде, и с правом, да се тек од четвртог вијека потенцира улога и значај апостола Петра у Риму. До тада је присуство цара било веома битно, као што је сад и Нови Рим добио значај са разлога што је тамо сада цар.

Владика је нагласио да је од цара Константина до пада Цариграда 1453. године, па чак и све до мученичке смрти руске царске породице пре сто

година, трајао константиновски период историје Цркве:

-Епископ Новога Рима је, због тога што се у њему сада налазио цар, добио исту част и почаст коју је имао Епископ првога Рима. Једно је сигурно: и првом Риму и другом Риму су историјски разлози дали то мјесто у историји Цркве. То није утемељено на Новом Завјету, на Христовој науци. Иако се тврди да је апостол Петар био онај кога је Христос посебно изабрао за наследника, јасно је да су сви апостоли имали иста пуномоћја, исту власт.

Митрополит црногорско-приморски је казао да је људско искушење то што је папска Црква догматизовала свој примат. -То је искушење које је било и на Истоку православном и остало је и до наших времена. А у Цркви Божјој, онаквој какву је Христос основао, једини први је Бог који је постао човјек – Богочовјек, нагласио је митрополит Амфилохије и истакао да је православни Исток сачувао саборност као основу свога устројства.

-Искушење првенства је искушење и у породици, у друштву, у заједници. Оно постоји гдје год постоје људи. Оно постоји и у Цркви. У свакој људској заједници постоји једна таква тенденција, па тако и у Цркви. Зато је веома битно да Црква сачува своје изворно устројство, сматра митрополит Амфилохије који је казао да се све то види из садашње црквене ситуације у православној Украјини.

-Наш уважени Патријарх васељенски Вартоломеј сматра да њему припада то право да даје аутокефалију Украјинској цркви и да поништава одлуку од прије триста година да би могао да примијени оно што је замислио. Ми сви поштујемо Патријарха цариградског, првопрестолну Цариградску Цркву Православну, међутим то њему не даје право да може да се понаша онако као што је то урадио са Украјином, нагласио је митрополит Амфилохије и објаснио да је Патријарх цариградски кроз историју давао аутокефалију на оним местима која су припадала њему.

-Словенски народи и Цркве су били у орбити Цариграда, као државе, као царске власти. Те одлуке су опстале, признате су од Сабора – до наших времена. И не само то, него и на Сабору на Криту признато је четрнаест аутокефалних Цркава. И самим тим оне нису више у надлежности Патријарха цариградског, јер је Сабор онај који је то коначно потврдио, казао је Владика.

Владика је казао да поштује патријарха Вартоломеја, који је његов друг из студентских дана. -Али то не значи да ћемо подржавати све његове одлуке. Ипак он није непогрешиви римски папа. И зато, рецимо, наша Црква није

прихватила то његово признање аутокефалије у Украјини. Да сви православни Украјинци прихватају аутокефалију, онда би то било нормално. Али, ипак већина православног народа Украјине припада канонској Цркви на челу са митрополитом Онуфријем која је везана за Московску Патријаршију. То, дакле, није решење, него само дубље компликовање тога питања, истакао је Митрополит црногорско-приморски.

Митрополит је нагласио да Епископ Цариграда данас не може имати оно место које је имао када је Цариград био царска престоница. -Цариград је мајка Црква словенских и румунске Цркве, али није мајка Црква Јерусалима, Александрије, Рима првога, Антиохије... У црквеним службама једина Црква која се назива мајком – то је Јерусалимска. Она то уствари јесте – мајка Црква свих Цркава и Истока и Запада. То не смије да заборавља ни први, ни други, ни трећи нити било који Рим. Јер, ипак, ту се родио Христос, ту је живио, ту је разапет, ту је васкрсао из мртвих, вазнио се на небеса. Ту је основана Црква Божја, ту је утемељена прва Евхаристија, ту је било прво сабрање апостола. А сва Црква није ништа друго до продужетак тога првог сабрања око Христа у Јерусалиму, објашњава владика Амфилохије.

Митрополит Амфилохије каже да Црква, после константиновске ере, која започиње са царом Константином а завршава се убиством царске руске породице, хтела – не хтела, мора да се врати на устројство какво је имала у прва три века, у време великог гоњења хришћанства и додао да и сам појам аутокефалије није убедљив, да је такође историјски условљен, јер је једна глава Цркве – Господ Христос.

-Црква је, дакле, саборна по својој природи и Сабор је оно што је мјерило њеног живота. Као што се види на првом Сабору апостола описаном у Дјелима апостолским. То је моје осјећање Цркве и лично мислим да би требала и Црква Запада да се прилагоди томе, да се врати устројству какво је било у апостолским временима, а и да Црква Истока преброди та искушења која се догађају догађају и на Истоку и која се сад догађају по питању Цркве на Украјини, закључио је митрополит Амфилохије.

Добијање аутокефалности завршена прича

Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије казао је да је добијање аутокефалности завршена прича иако се аутокефалци из Црне Горе позивају на случај Украјине. Владика је појаснио да је раније, када су додељиване аутокефалије помесним Црквама, сав народ тог краја – државе припадао тој Цркви, и као такав добијао аутокефалију, а да сада имамо одлуку Цариграда

која није објединила све Украјинце у једну Цркву, него је тај раскол још више продубила:

-Константиновска епоха историје Цркве је завршена. Цариград у своје вријеме је био хришћанска држава – царство гдје је цар играо велику улогу у животу Цркве. Бугарска, Русија и наша средњевјековна српска држава, сав народ и владари су били хришћани и на основу тога су добијали ту самосталност.

Говорећи о томе да се потпуно променило устројство друштва и на Истоку и на Западу, владика Амфилохије је појаснио да данас имамо секуларне државе које нису хришћанске, као ни владари и народ, па се не може примењивати оно из прошлости на нешто што данас (не)постоји. Као пример навео је Црну Гору у којој владар – председник Мило Ђукановић није крштен и у којој се народ у време комунизма отуђио од Цркве, али јој се сада враћа.

-Није то држава каква је била Краљевина Црна Гора, гдје је краљ био крштен а православна вјера државна. Потпуно друго устројство је било до 1918. године. Сад хоће да цркве учини државним, да уништи Цркву и доврши оно што је започео комунизам, рекао је Митрополит и додао да се и аутокефалци из Црне Горе сада позивају на случај Украјине.

-Нема тога више, то је завршена прича. Такав је случај и са Македонијом, гдје је и прва црква коју су комунисти основали. Сада би синови комуниста хтјели да оснују цркву у Црној Гори. И ово у Украјини, то је Лењинова идеологија, Стаљинова идеја о стварању модерних нација кроз разбијање моћне државе, закључио је Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије.

Став Ватикана о непризнавању Косова јако значајан

-Папа Фрања је први папа послије 11. вијека који је нашу помјесну Цркву укључио у питање канонизације која апсолутно припада њему као ауторитету у Римској Цркви. И то му служи на част, казао је митрополит Амфилохије одговарајући на питања о раду Мешовите комисије Српске Православне Цркве и Католичке Цркве у Хрватској о лику и делу хрватског кардинала Алојзија Степинца чије је формирање иницирао папа Фрањо 2014. године.

-Поводом процеса проглашења кардинала Степинца за свеца папа Фрања је Патријарху српском Иринеју упутио писмо на основу којег је он прихватио оснивање и предложио чланове који ће учествовати у раду комисије. Један од чланова комисије је и владика Амфилохије. Комисија је имала више састанака у Риму, Загребу, Београду, Новом Саду, Подгорици… и резултати разговора су

презентирани садашњем папи Франческу, објаснио је Митрополит.

Одговарајући на питања која се односе на став Римске Цркве према Косову и Метохији и непризнавању независности, владика Амфилохије је казао да је то јако значајно и да у Риму схватају да то није једноставно питање: -Ватикан је за вријеме папе Јована Павла II веома брзо признао Словенију и Хрватску, па онда Босну и Херцеговину, али питање Косова и Метохије није једноставно да би Ватикан прихватио такву одлуку признања једне непостојеће државе у историји.

Митрополит је изнео и своје осећање и чуђење да је ту „државу“ коју ствара група разбојника – терориста, који су срамота честитог албанскога народа, признала једна држава као што је Француска.

Митрополита Амфилохија је дочекао и поздравио директор Културног центра Србије у Паризу г. Драгослав Павловић. Поред многобројних посетилаца, предавању су присуствовали амбасадор Србије гђа Наташа Марић, потпредседник ЕУО Епархије западноевропске г. Љубомир Михајловић, књижевник и публициста из Париза г. Комнен Бећировић, председник Савеза Срба у Француској г. Ђуро Ћетковић, протојерej-ставрофор Никола Црнокрак, декан париског Теолошког института Светог Сергија, као и старешина цркве Свете Параскеве протојерej-ставрофор Жељко Симоновић.

Иначе, у Културном центру Србије, у истом простору у којем је митрополит Амфилохије одржао предавање у току је изложба слика прослављеног српског сликара Петра Лубарде, рођеног у Љуботину у Ријечкој нахији.

Посета седишту Руске Православне Цркве у Паризу

Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије посетио је 6. марта 2019. године у Паризу седиште Епархије корсунске Руске Православне Цркве Московског Патријархата. У Катедралном храму Свете Тројице дочекао је га је и добродошлицу му пожелио протојерej Георгије, парох париски.

У Митрополитовој пратњи били су секретар ЕС и ЕУО Митрополије црногорско-приморске протојерej-ставрофор Обрен Јовановић, секретар Епархије западноевропске г. Новак Билић и парох париски Жељко Симоновић.

Поред храма, у седишту Епархије корсунске налази се Руски културни центар са школом за учење руског језика и иконописа. Центар је 2016. године освештао Патријарх московски и све Русије г. Кирил.

ско-приморског г. Амфилохија на тему
и организација Православне цркве на
и Митрополије црногорско-приморске.

http://www.spc.rs/sr/zapazheno_predavanje_mitropolita_amfilohija_u_parizu